

Hanuman Chalisa Punjabi PDF

॥ ਦੇਹਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਣ ਸਰੋਜ ਰਜ, ਨਿਜ ਮਨ ਮੁਕੁਰ ਸੁਧਾਰ |

ਬਰਨੈ ਰਘੁਵਰ ਬਿਮਲ ਜਸੁ, ਜੋ ਦਾਯਕ ਫਲ ਚਾਰਿ |

ਬੁਦਧਿਗੀਨ ਤਨੁ ਜਾਨਿ ਕੇ, ਸੁਮਿਰੈ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ |

ਬਲ ਬੁਦਧਿ ਵਿਦਯਾ ਦੇਹੁ ਮੇਹਿ ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ਼ ਵਿਕਾਰ ||

॥ ਚੌਪਾਈ ॥

ਜਥ ਹਨੁਮਾਨ ਗਿਆਨ ਗੁਨ ਸਾਗਰ, ਜਥ ਕਪੀਸ ਤਿੰਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ ||

੧ ||

ਰਾਮਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲ ਧਾਮਾ ਅੰਜਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨ ਸੁਤ ਨਾਮਾ || ੨ ||

ਮਹਾਬੀਰ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਜਰੰਗੀ ਕੁਮਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ਸੰਗੀ || ੩ ||

ਕੰਚਨ ਬਰਨ ਬਿਰਾਜ ਸੁਬੇਸਾ, ਕਾਨੁਨ ਕੁਣਡਲ ਕੁੰਚਿਤ ਕੇਸਾ || ੪ ||

ਹਾਥ ਬ੍ਰਜ ਅੈ ਧੂਜਾ ਵਿਰਾਜੇ ਕਾਨ੍ਧੇ ਮੁੰਜ ਜਨੇਊ ਸਾਜੇ || ੫ ||

ਸੰਕਰ ਸੁਵਨ ਕੇਸਰੀ ਨਨ੍ਹਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾ ਜਗ ਬਨ੍ਹਾਨ || ੬ ||

ਵਿਦਯਾਵਾਨ ਗੁਣੀ ਅਤਿ ਚਾਤੁਰ ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰਿਬੇ ਕੇ ਆਤੁਰ || ੭ ||

ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਨਿਬੇ ਕੇ ਰਸਿਧਾ ਰਾਮਲਖਨ ਸੀਤਾ ਮਨ ਬਸਿਧਾ || ੮ ||

ਸੂਕਸਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਸਿਯੰਹਿ ਦਿਖਾਵਾ ਬਿਕਟ ਰੂਪ ਧਰਿ ਲੰਕ ਜਰਾਵਾ || ੯ ||

||

ਭੀਮ ਰੂਪ ਧਰਿ ਅਸੁਰ ਸੰਹਾਰੇ ਰਾਮਚਨ੍ਦੁ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ || ੧੦ ||

ਲਾਏ ਸਜੀਵਨ ਲਖਨ ਜਿਥਾਏ ਸ਼੍ਰੀ ਰਘੁਬੀਰ ਹਰਸ਼ਿ ਉਰ ਲਾਏ || ੧੧ ||

ਰਘੁਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹਿ ਬਹੁਤ ਬੜਾਈ ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਿਯ ਭਰਤ ਸਮ ਭਾਈ || ੧੨ ||

ਸਹਸ ਬਦਨ ਤੁਮੁਰੇ ਜਸ ਗਾਵੇਂ ਅਸ ਕਹਿ ਸ਼੍ਰੀਪਤਿ ਕਛੁ ਲਗਾਵੇਂ || ੧੩ ||

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮੁਨੀਸਾ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸਾ || ੧੪ ||

ਜਸ ਕੁਬੈਰ ਦਿਗਪਾਲ ਕਹਾਂ ਤੇ ਕਬਿ ਕੋਬਿਦ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਹਾਂ ਤੇ || ੧੫ ||

ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿੰ ਕੀਨ੍ਹਾ ਰਾਮ ਮਿਲਾਯ ਰਾਜ ਪਦ ਦੀਨ੍ਹਾ || ੧੬ ||

ਤੁਮੁਰੇ ਮਨੁ ਵਿਭੀਸ਼ਨ ਮਾਨਾ ਲੰਕੇਸੂਰ ਭਯੇ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨਾ || ੧੭ ||

ਜੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਜੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੁ ਲੀਲਯੋ ਤਾਹਿ ਮਧੁਰ ਫਲ ਜਾਨੁ || ੧੮ ||

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮਾਹਿ ਜਲਧਿ ਲਾਂਘ ਗਯੇ ਅਚਰਜ ਨਾਹਿੰ || ੧੯ ||

ਦੁਰੂਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ ਸੁਗਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੁਮੁਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਮ ਦੁਵਾਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ਹੋਤ ਨ ਆਗਿਆ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਾ ਤੁਮ ਰਕਸ਼ਕ ਕਾਹੋਂ ਕੋ ਡਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮਾਰੇ ਆਪੇ ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਂਪੇ ॥ ੨੩ ॥

ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਂ ਮਹਾਬੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੇਂ ॥ ੨੪ ॥

ਨਾਸੇ ਰੋਗ ਹਰੇ ਸਬ ਪੀਰਾ ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਬੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸੰਕਟ ਤੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁੜਾਵੇਂ ਮਨ ਕੁਮ ਬਚਨ ਧਯਾਨ ਜੋ ਲਾਵੇਂ ॥ ੨੬ ॥

ਸਬ ਪਰ ਰਾਮ ਤਪਸੀ ਰਾਜਾ ਤਿਨਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥

ਐਰ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਈ ਲਾਵੇ ਸੋਈ ਅਮਿਤ ਜੀਵਨ ਫਲ ਪਾਵੇ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਰੋਂ ਜੁਗ ਪਰਤਾਪ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਪਰਸਿਦਧ ਜਗਤ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਕੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ। ਅਸੁਰ ਨਿਕੰਦਨ ਰਾਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸੂ ਸਿਦਧਿ ਨੈ ਨਿਧਿ ਕੇ ਦਾਤਾ। ਅਸ ਬਰ ਦੀਨੁ ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਰਾਮ ਰਸਾਖਨ ਤੁਮੁਰੇ ਪਾਸਾ ਸਦਾ ਰਹੋ ਰਘੁਪਤਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥

ਤੁਮੁਰੇ ਭਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੇਂ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੇਂ ॥ ੩੩ ॥

ਅਨੁ ਕਾਲ ਰਘੁਬਰ ਪੁਰ ਜਾਈ ਜਹਾਂ ਜਨਮ ਹਰਿ ਭਕੁ ਕਹਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਚਿਤੁ ਨ ਧਰਈ ਹਨੁਮਤ ਸੇਈ ਸਰ੍ਵ ਸੁਖ ਕਰਈ || ੩੫ ||
 ਸੰਕਟ ਕਟੇ ਮਿਟੇ ਸਬ ਪੀਰਾ ਜਪਤ ਨਿਰਨੁਰ ਹਨੁਮਤ ਬਲਬੀਰਾ || ੩੬ ||
 ਜਯ ਜਯ ਜਯ ਹਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁਦੇਵ ਕੀ ਨਾਈਂ || ੩੭ ||
 ਜੋ ਸਤ ਬਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋਈ ਛੂਟਈ ਬਣਿ ਮਹਾਸੁਖ ਹੋਈ || ੩੮ ||
 ਜੋ ਯਹ ਪਾਠ ਪਢੇ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ਹੋਯ ਸਿਦਧਿ ਸਾਖੀ ਗੌਰੀਸਾ || ੩੯ ||
 ||
 ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚੇਰਾ ਕੀਜੈ ਨਾਥ ਹ੍ਰਦਯ ਮੰਹ ਡੇਰਾ || ੪੦ ||

॥ ਦੇਰਾ ॥

ਪਵਨ ਤਨਯ ਸੰਕਟ ਹਰਨ ਮੰਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੂਪ |
 ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ ਹ੍ਰਦਯ ਬਸਹੁ ਸੁਰ ਭੂਪ ||